

for det er et direkte dårligt forslag, men det kan vel bruges til noget, hvis det bliver rettet til.

Jeg kan godt forstå, at man kritiserer ministeren så meget, som man gør, og jeg kan se, at Fyns Amts Avis endda går så vidt i gårsdagens avis, at den i sin underrubrik skriver: »Efter sagen om Helsingør-Helsingborg-overfarten har Jan Trøjborg mistet sin status som partikronprins«, og det er jo en ret grov kritik. Så hvis ministeren har været partikronprins, er han det åbenbart ikke mere, og det forstår jeg godt, for jeg mener, at man burde have taget fat i det her for lang tid siden.

Jeg har for nylig stillet et skriftligt spørgsmål til ministeren om liberalisering af færgefarter, spørgsmål nr. S 1531, og et stykke nede i svaret står der:

»Skibe anvises som udgangspunkt plads i den rækkefølge, hvori de ankommer til havnen, men havnebestyrelsen kan dog reservere faste anløbspladser (lejer) til skibe (færger), som går i fast rutefart på havnen. Rederier vil få anvist sådanne anløbspladser (lejer) i havnen i den rækkefølge, hvori de ansøger herom. Er der ikke plads, afslås ansøgningen.

Hvis der er plads, vil tildeling af anløbspladser (lejer) som udgangspunkt gælde indtil videre, således at det rederi, som kom først, vil have en fortrinsret til at benytte anløbspladsen (hvis vilkårene for benyttelsen af havnen i øvrigt opfyldes).«

Derfor mener jeg, at med den vilje og energi, man har lagt for dagen fra Mercandias side, er der ingen tvivl om, at det rederi er kommet først, og derfor mener jeg faktisk, at ministeren burde henvende sig til Mercandia og se at komme i gang med det her.

Selve lovforslaget er dårligt, og det er dårligt, at der er paragraffer om erstatning, og de burde selvfølgelig tages ud, men vi må fra Dansk Folkepartis side sige, at vi gerne vil være med til at sørge for, at der kommer fri konkurrence. Man kan måske godt bruge det, der ligger på bordet, som et grundlag for at komme videre, men opfordringen til ministeren vil være:

Spænd søstøvlerne på, optag forhandling med Mercandia og få tilrettelagt lovforslaget på en sådan måde, at vi får den frie konkurrence, som vi ønsker! Så undgår vi igen, at EU sætter sognerådet på plads. Så der er noget at tage fat på for ministeren.

Arne Melchior (CD):

Mit partis ekstraordinære ordfører, fru Sonja Albrink, sagde ganske rigtigt, at det gælder om at finde den mindst dårlige løsning. Det mener jeg afgjort ikke er lykkedes. Det lykkedes derimod min gode ven, som jeg respekterer for hans job som trafikminister, i dette tilfælde at finde en løsning, som efterlader alle utilfredse. De to aktive aktører, Mercandia og Ole Lauritzen, er utilfredse, de to havnebyer, Helsingør og Helsingborg, er utilfredse – Helsingborg er ikke engang blevet spurgt – og selv superliberalisten hr. Kaj Ikast og hans parti er utilfredse.

Jeg efterlyste før hr. Kaj Ikast, og jeg kan oplyse, at han er taget af sted. Han tør atter en gang ikke være til stede i debatten om en sag, som han ellers selv som minister har behandlet, og i hvilken han i 1991 gav afslag på muligheden for at lukke andre rederier ind i de eksisterende lejer.

Det samme resultat er Transportrådet jo kommet til, som Trafikudvalget har spurgt, i øvrigt på et råd fra hr. Kaj Ikast: at der ikke er mulighed for at anbringe yderligere et rederi uden at gøre uret mod den eksisterende operatør, ScandLines A/S, og uden at indskrænke dennes rettigheder.

Der skal ikke være tvivl om, at også jeg er tilhænger af konkurrence, men når man gør ret i én henseende, bør man undgå at gøre uret i en anden henseende, og at der her er tale om uret, om brud på lovgivning, kontrakter og indgåede aftaler, forekommer mig at være helt åbenlyst.

Så er man altså faldet på knæ for EU. Jeg tror ikke engang, det er trafikministeren selv, men nogle i regeringen er døde af skræk, og som bekendt skal den, der dør af skræk, begravnes i en rendesten.

I det af mig tidligere i debatten citerede responsum af februar i år fra Justitsministeriet kan man på side 3 læse følgende:

»På den baggrund har Justitsministeriet ikke på det foreliggende grundlag mulighed for at vurdere, hvorvidt ScandLines A/S' eneret til at anvende færgeleje 1-3 er i strid med EF-Traktatens art. 90, jf. 86. En vurdering heraf vil forudsætte en dybtgående analyse af en lang række forhold i forbindelse med færgetrafikken.«

Derefter opregnes disse.

Justitsministeriet har altså i februar i år meddelt regeringen, at det langtfra er sikkert, at EU har haft ret i at piske den danske regering frem på denne måde, og som den EU-tilhænger, jeg er, vil jeg på det alvorligste græde over, at man lader EU misbruge os på den måde.